

STUDENTEN WEEKBLAD

14^e Jaargang.
No. 19.

REDACTEUREN:
W. F. A. RÖELL, G. B. V. D. WERFHORST, H. S. V. LENNEP,
H. R. BEUKELMAN, C. WOLTERBEEK, F. ZWEERTS.
MEDEWERKSTER UIT DE DAMESSTUDENTEN: MEJ. G. C. KRAYENHOFF V. D. LEUR.
DOOR DE C. C. VOOR STUDIEBELANGEN BENOEMDE VERTEGENWOORDIGER: A. J. STARING.

Vrijdag
23 Febr. '12.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. W. W. W. W. W.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
VLAMINGSTRAAT 34.

Inhoud.

Studiebelangen.

Centrale Commissie.

Rede gehouden door den Voorzitter van de Centrale Commissie voor de Studiebelangen, den heer W. M. Roessingh v. Iterson, in de Besturenvergadering van 15 Febr. 1912. Financieel verslag der Centrale Commissie over het tijdsverloop van 1 Mei 1911—1 Jan. 1912.

Spinnen en weven op het Candidaats-Examen.

Verslag van de Besturenvergadering van 15 Febr. Handleidingen-Vereeniging.

Delftsch Studenten-Corps.

Op den verkeerden weg, door P. J. Willekes Macdonald. De afkeer van de ledenvergadering, door Notodiningrat. De Kroegvergadering van 15 Febr. 1912. Weekverslag. Debating.

Van verre en nabij.

3e Groot Nederlandsche Studenten Congres, door de Redactie.

Gedachten en gedichten.

A dream, door W. P.
Aan 't Pietje dat zoo lustig onder Bruggen pijpt, door Eno Baek.

Uit de Delftsche wereld.

Delftsche Werkzaamheid (!) door C. W.

Feuilleton.

Leuvensche indrukken.

Technische Hoogeschool.

Berichten en mededeelingen.

Correspondentie.

Lijst van Vergaderingen.

Agenda.

Studiebelangen.

Centrale Commissie.

REDE gehouden door den Voorzitter van de Centrale Commissie voor de Studiebelangen, den Heer W. M. ROESSINGH VAN ITERSON, in de Besturenvergadering van 15 Februari 1912.

Dames en Heeren.

Ter inleiding van de besprekingen in deze vergadering wenschte ik enkele vraagstukken te behandelen. Vroeger bestond de gewoonte, dat het voorzitterschap der C. C. in een openbare bijeenkomst werd overgedragen, hetgeen ditmaal is nagelaten; daarom grijp ik deze gelegenheid aan om mijn standpunt tegenover een aantal studiebelangen uiteen te zetten.

Het eerste onderwerp van mijne beschouwingen wordt de vraag: Heeft tegenwoordig een Centrale Commissie voor de Studiebelangen nog reden van bestaan?

Het zal u bekend zijn, dat de C. C. werd ingesteld in 1906 op een vergadering van 700 ingeschrevenen. Toen stormde het namelijk te Delft. Door de omzetting van de Polytechnische School in de Technische Hoogeschool op 1 Juli 1905, was een nieuwe toestand geboren; vooral wat betreft de examens waren er groote veranderingen gekomen door de instelling van het candidaats-examen en de toevoeging van een 5e studiejaar. Toen begin 1906 nog steeds niets was bekend gemaakt van inrichting en eischen der verschillende examens, noch van de tijdstippen van afneming,

liep de maat der ongerustheid over. Want daarvoor reeds was ongerustheid ontstaan onder de studenten over een Koninklijk Besluit, dat de eischen van toelating tot de examens regelde en — naar men meende — gelegenheid liet de vrijheid van studie te beperken.

Op dat oogenblik voldeed de toenmaals bestaande organisatie voor behartiging der studiebelangen niet meer, en de groote bijeenkomst legde de macht in handen van de eerste Centrale Commissie, onder leiding van den president van den Senaat van het D. S. C. Men stichtte toen tevens de Organisatie voor de Studiebelangen der Ingeschrevenen aan de T. H., als volgt beschreven in het eerste rapport:

„De vergadering besloot, de behartiging der Studiebelangen op te dragen aan de Besturen der Vakvereenigingen in samenwerking met eene Centrale Commissie, die de algemeene leiding zou hebben en tevens waken voor de belangen aan verschillende faculteiten gemeen”.

Hoeveel bestaansrecht de eerste C. C. had, om in die tijd van opbouw der T. H., de meeningen der studenten in behoorlijke vorm voor te dragen aan de verschillende autoriteiten, blijkt wel daaruit, dat van 15 Februari tot 1 December 1906, 53 vergaderingen werden gehouden.

De tijden zijn veranderd, reeds spoedig keerde de rust weer, ook dank zij het beleidvol optreden der eerste C. C.; aan hare leden kan het nageslacht niet voldoende dank brengen voor de wijze waarop zij aan de Organisatie der Studiebelangen 't burgerrecht in Delft hebben weten te verschaffen in die moeilijke tijden. Het komt op niet veel plaatsen voor, dat de organisatie der studenten voor hunne gemeenschappelijke belangen, zoo goed is als hier en zoo algemeen wordt erkend en, ik mag wel zeggen, gewaardeerd, van de zijde der overheden.

Deze uitspraak sluit mijn antwoord op de vraag, die ik stelde, reeds in zich.

Een Centrale Commissie, wakende voor de algemeene belangen, is ook nu nog op haar plaats en zal dat altijd blijven. De dagorde voor deze bijeenkomst heeft u de groote vraagstukken van het heden opgesomd; ik hoop daaraan straks nog enkele woorden te wijden.

Een Technische Hoogeschool is een levend organisme en daarom zullen in komende jaren de groote belangen der ingeschrevenen niet minder een algemeene leiding vereischen dan in 1906 of nu.

En niet alleen daartoe wordt een C. C. vereischt. Zij is de noodzakelijke waarborg, dat inderdaad door de Besturen der Vakvereenigingen de Studiebelangen hunner faculteit worden verzorgd.

De volksbeweging van Februari 1906 plaatste wel plotseeling een Centrale Commissie aan het hoofd der ingeschrevenen, maar het begrip was geenszins nieuw. Van 1899, toen het verdedigen der belangen van de ingeschrevenen aan de P. S. door het Corps werd overgedragen aan een Commissie voor de Studiebelangen door algemeen stemrecht gekozen, tot 1906 had men een lijdensweg doorlopen.

De Commissie bestond uit belangstellenden zonder grond onder de voeten; het verband met de ingeschrevenen ontbrak, niettegenstaande het algemeen kiesrecht. Steeds meer won het denkbeeld veld, dat voor Delft de vakvereenigingen de natuurlijke organen waren, en bij elkaar moesten worden gebracht in een Centrale Commissie voor algemeene belangen. Herhaaldelijk werd het reglement gewijzigd, het aandeel van de vakvereeniging in de Commissie voor

Studiebelangen vergrootend. En in begin 1906 kwam een regeling gereed om deze werkzaamheden op te dragen aan de Besturen en een Centrale Commissie der Vakverenigingen, bestaande uit voorzitters en secretarissen der besturen.

Waarom werd van dit plan afgeweken bij de samenstelling der eerste C. C. en bij het opmaken van de daaropvolgende Regeling der Organisatie? Omdat in het oorspronkelijke plan geen rekening was gehouden met een mogelijk gebrek aan toewijding van de bestuursleden der vakverenigingen om in hunne faculteit de studiebelangen behoorlijk ter hand te nemen. Het stelsel van den afgevaardigde ter C. C. toegevoegd aan zijn bestuur; van den voorzitter, een buitenstaander door de C. C. zelve aan haar hoofd geplaatst om daaraan leiding te geven verdient daarom de voorkeur omdat de 9 leden der aldus samengestelde C. C. zich geheel aan de studiebelangen willen geven.

Allen hebben zich beschikbaar gesteld voor een ambt, dat weinig verlokken bezit; zij zullen dus zelf hun plicht doen, niet alleen, maar zorgen dat de verschillende besturen ook de hunne niet vergeten.

Van nature berust het behandelen van de belangen der faculteit bij het bestuur der vakvereniging. De leden kennen hun vertegenwoordigers en zullen daarom klachten en bezwaren toebereiden en bespreken met de bestuursleden. Het bestuur, bevoegd tot oordeelen over alle zaken der faculteit, zal dan weten wat te doen staat, en behoorlijke vorm geven aan de zienswijze van de leden als deze ter kennis van autoriteiten moet worden gebracht.

Er zijn enkele faculteiten, waarvan het Bestuur sinds jaren zoo handelt. Bij anderen schijnt het me toe, dat de besturen te veel opgaan in het regelen van vergaderingen en tochten en onvoldoende aandacht schenken aan de studiebelangen. Deze worden dan door den afgevaardigde vrijwel zelfstandig behandeld, wat niet de bedoeling der Regeling is. Daarin wordt ruggespraak met het Bestuur voorgeschreven, een plicht, die niet belemmerend werkt op de afdoening der zaken, waar leden eener zelfde faculteit zooveel gelegenheid hebben elkaar te ontmoeten.

Ik herhaal nog eens een opwekking aan de Besturen om hun volle aandacht aan de studiebelangen te wijden.

Een zaak door U ter hand genomen en uitgewerkt kan steeds worden overdragen aan de C.C. wanneer dat wenschelijk is; deze kan dan de besprekingen voeren, waardoor ze vaak een geheel ander karakter krijgen, dan die door den voorzitter eener vakvereniging worden behandeld.

Maar een eisch voor de goede werken der organisatie blijft, dat het geheele Bestuur en niet alleen de afgevaardigde, de studiebelangen gadeslaat, bespreekt, en afdoet.

Ik heb tot nu toe gesproken over het bestaansrecht eener C.C. naast de vakverenigingen. Laat mij er aan toevoegen dat naar mijn meening een bestaansvoorwaarde is, dat de C.C. onafgebroken blijken geeft van haar arbeid om daardoor het verband met de ingeschrevenen te onderhouden. Behalve de bekendmakingen in de Studentenbladen moet daartoe elk middel worden aangegrepen; de faculteitsvergaderingen door mijn voorganger met de Civielen en

Bouwkundigen gehouden zijn ook een goed middel om wat omgaat onder de studenten tot uiting te brengen.

Voortgaande in deze lijn is de Besturenvergadering benut om daaraan te verbinden een bespreking van algemeene vraagstukken; door het verslag komen deze dan ter kennis van alle ingeschrevenen. In het algemeen zal een degelijke bespreking in deze vergadering van groot nut zijn tot voorlichting en opwekking; doordat hier een veel grooter aantal zienswijzen vertegenwoordigd is geven we daaraan een veel algemeener karakter, dan een bespreking in de boezem der C. C. kan hebben.

Ik wil hieraan nog toevoegen dat het bezit van een uitstekend archief en dan een zeer snelle afdoening van zaken door mij ook tot de levensvoorwaarden der C. C. worden gerekend.

Omtrent de belangrijke vraagstukken van het heden waarvan ik U in het begin sprak, nog een enkel woord.

Het zijn de splitsing der examens; de verhouding van de hoeveelheid wiskunde en theoretische mechanica tot die der hoofdvakken en het handteekenen.

Bij de stichting van de T. H. werd één nieuwe instelling met algemeene toejuicing ontvangen: de examens zouden voortaan meer dan éénmaal per jaar worden aangenomen. Na 1905 is daarnaast de splitsing der propaedeutische en kandidaats-examens langzamerhand ingevoerd, een misgreep die aan de wetenschappelijkheid der studie en de maatschappelijke ontwikkeling der studenten groote schade berokkent. Wegens het groote aantal stukken van examens is het leeuwendeel der ingeschrevenen geen oogenblik verlost van hun druk.

Uit de rede over „Vrije Studie” van den heer Stork, iemand als weinigen bevoegd over Delftsche toestanden te oordeelen, hebt Ge kunnen vernemen wat mannen in de practijk van ons examenstelsel denken. Dat zal een groote steun zijn als de opheffing der splitsing door studenten zal worden aangevraagd. Ik wil hier dadelijk aan toe voegen dat dan tevens een andere oude instelling teruggeëischt zou moeten worden: het B₁, dat vroeger na 1 jaar werd afgelegd. Maakt het mogelijk, dat in alle faculteiten door eerstejaars een klein examen kan worden gedaan en de verzoeking om dat geheele jaar te vermorsen zal voor velen worden weggenomen.

De Wiskunde en Theoretische Mechanica werden te Delft steeds als hulpwetenschappen beschouwd, al was ook de plaats die ze bij de studie innamen aanzienlijk. Tot 1906 liepen de studenten voor M. I. de volledige cursus Wiskunde, dus gedurende 2 jaar. Toen echter de faculteit door de benoeming van nieuwe hoogleeraren op vereischte sterkte was gekomen werd 1 jaar Wiskunde afgeschaft en vervangen door meer studie voor het hoofdvak.

Deze vermindering zou wellicht in andere afdelingen ook op haar plaats zijn of kunnen komen, waar het eigenlijke vak schade lijdt door de hooge eischen voor hulpvakken. Is de vakstudie een voldoende waarborg voor de wetenschappelijkheid der opleiding, dan kan de dienst door hulpwetenschappen in dat opzicht bewezen worden ontbeerd

Feuilleton.

Leuvensche indrukken.

Zoo zou dan het 3e Groot-Nederlandsche Studenten Congres te Leuven gehouden worden, Leuven de oudste academiestad der Nederlanden.

Het was zeer aanlokkelijk. De ouderen, die 2 jaar geleden in Antwerpen geweest waren, gaven onverdeeld gunstigen raad, en zoo kwam het, dat ik zekeren Zaterdagmorgen voor dag en dauw op het Delftsche station op en neer wandelde, om den trein naar het Zuiden te verwachten.

Delft—Moerdijk—Esschen—Brussel. Op de Anspach wat eten en toen naar het station terug om naar het onbekende Leuven te sporen. Het was druk in het groote Noorderstation en een heele toer om er terecht te komen met ons Hollandsch. Maar Hollandsch zouden we blijven praten, onze eigen taal, de taal van het Vlaamsche land. We kwamen om voor die taal te strijden, we zouden alleen die taal spreken!

De Leuvensche trein was zeer vol, in de 3e klas was nergens plaats meer. En in België heeft men dan niet het recht in een hogere klas plaats te nemen, dan moet men maar zorgen er eerder te zijn.

Maar we waren de eenigen niet, die nog plaats zochten.

Daar liep nog een groepje van een stuk of zes, acht jonge mannen, met kleurige petten op, met linten en een vaandel. Dat moesten Vlaamsche studenten zijn.

Even voor het vertrek van den trein hebben wij toen met onze Vlaamsche makkers een paar gereserveerde 2e klas coupé's veroverd. We waren er in, een knappe conducteur, die er ons weer uitkreeg! Dat was onze eerste kennismaking met de Brusselsche afgevaardigden, makker Struys, makker Barion en de anderen.

Tegen half drie kwamen wij te Leuven aan. Een Leuvenaar geleidde ons de stad in, we bespraken logies en spoedden ons toen naar de besturenvergadering. Dit was weer dadelijk typisch Vlaamsch, gemoedelijk.

In een klein, vierkant vertrekje maakten we kennis met de heeren van het inrichtingscomitee en eenige andere afgevaardigden. Daarna reden we onze stoelen langs den wand en begonnen de huishoudelijke besprekingen van het bestuur van het Algemeen Nederlandsch Studenten Verbond. Ik geloof wel, dat er nogal verwarde begrippen heerschten, maar dat was minder; het ging er heel gemoedelijk en gezellig toe. Amsterdam en de Minerva waren er nog niet, dus besproken kon er toch eigenlijk niets worden.

Om 5 uur zouden de Hollandsche afgevaardigden officiëel aan het station ontvangen worden. Alle reeds in Leuven zwervende Hollanders werden dus opgepikt en met een perronkaartje het station weer ingestuurd. Daar heerschte een gezellige drukte. Hollanders uit alle universiteitssteden

en kan aan de studie van het hoofdvak een grooter plaats worden ingeruimd.

In het laatste rapport is een gedeelte der arbeid van de Commissie voor de examen-statistiek openbaar gemaakt, helaas buiten hare schuld op een dermate onvoldoende wijze, dat de indruk zeer ongunstig mocht worden genoemd. Nu het werk mij in ware gedaante is voorgelegd en ik behoorlijk heb kunnen kennis nemen van de cijfers over het propaedeutische examen, mag ik niet nalaten hier openlijk hulde te brengen aan de samenstellers van deze statistiek, die daaraan zorg noch moeite hebben gepaard. Ik moet echter reeds nu waarschuwen tegen een verkeerd begrip van hare strekking: de statistiek geeft een overzicht van de tijd besteed aan het behalen der verschillende deelen van een examen en levert dus verder geen beeld van de moeilijkheid daarvan. Maar bij vergelijking der cijfers van de verschillende faculteiten blijken groote verschillen te bestaan, alleen verklaarbaar door de inrichting der examens en uit de belangstelling voor hun vak bij de studenten, die van afdeeling tot afdeeling zeer sterk verandert. En het zijn deze gegevens, die het werk der Commissie zoo buitengemeen belangrijk maken.

Het werk over de propaedeutische examens is beëindigd. Nog in den loop van deze cursus hoopt de Commissie daaraan de cijfers van candidaats- en ingenieurs toe te voegen waarvoor de gegevens door de verschillende afdeelingen met groote bereidwilligheid zijn verstrekt. Het voornemen bestaat in September het geheel met de vereischte grafische voorstellingen in boekvorm uit te geven.

Dames en Heeren.

Ik heb gemeend den korten tijd van mijn voorzitterschap der C.C. te moeten benutten om de belangstelling in studiezaken aan te wakkeren, waar die mocht zijn verflauwd. Allen, die volgens reglement of wet aansprakelijk zijn voor de afdoening der studiebelangen zijn hier bijeengeroepen; ik hoop dat onze besprekingen die vrucht zullen afwerpen. Ik heb gezegd.

FINANTIËEL VERSLAG DER CENTRALE COMMISSIE over het tijdsverloop van 1 Mei 1911—1 Jan. 1912.

KASVERSLAG:

Inkomsten.	Uitgaven.
Kassaldo 1 Mei 1911 f 64,28 ⁵	Schrijfwerk Examen-statistiek . . . f 35,—
Bijdrage W. Froude - 2,30	Audiëntie - 0,75
Bijdrage Leegwater - 11,14	Secretariaat - 6,26
	Kastje voor bekendmakingen aan de Verwersdijk . . . - 8,55
	Kassaldo 1 Jan. 1912 - 27,16 ⁵
f 77,72 ⁵	f 77,72 ⁵

liepen er dooreen, druk kennismakend. Verder makker Struys en de Brusselaars, Leuvense comiteitsleden en last not least zeven Hollandsche dames-studenten en twee Zuid-Afrikanen.

De komende Vlaamsche gemoedelijkheid speelde reeds door de Hollanders heen. Sommigen hadden gekleurde baretten op, anderen zich met lintjes versierd.

In Brussel hadden we rood-wit-en-blauw lint gekocht en met een ander stuk rood lint had ik daarmee in combinatie een zeer toepasselijke S.-W.-rozet samengesteld. Daar kwam eindelijk de laatst verwachte trein uit Brussel, maar steeds nog zonder de Gentenaren. Er kon echter niet langer gewacht worden en toen kwam het groote moment.

Met v. Cauwelaert voorop trok de lange stoet van afgevaardigden naar buiten. Daar stonden de Leuvenaars in grooten getale, met al hun vaandels en allen de kleurige petten op. De muziek speelde het Wilhelmus en de Vlaamsche leeuw. Iedereen juichte en zong mee.

O, mocht er een geweest zijn onder de Hollanders, die nog cynisch gestemd was, weinig verwachtte, dan werd zijn hart in dit eerste moment reeds gewonnen. De muziek voorop, dan de vaandels, de afgevaardigden er achter met de lange stoet van Leuvense studenten, het volk in dichte drommen daaromheen, zoo trokken we juichend en zingend Leuven in. De Vlaamsche leeuw, de leeuwen dansen, het Iō Vivat, het gaudeamus, achter elkaar, in één gloed van geestdrift. Alle spoor van officieele deftigheid was al

BALANS op 1 Jan. 1912.

Kassaldo f 27,16 ⁵	Vordering „Practische Studie“:
Nadeelig saldo . . . - 408,01	Litteratuur-uitgave f 6,85
	Rekeningen J. Waltman Jr.:
	Rapport - 328,64 ⁵
	Circulaire Nieuw-Ingeschrevenen . - 20,—
	Rekening Maart 1911—1 Jan. 1912 - 79,68
f 435,17 ⁵	f 435,17 ⁵

BEGROOTING voor 1912.

Secretariaat f 10,—
Papier, enveloppen, archief-benodigheden . . . - 10,—
Bediening - 5,—
Uitdeelen circulaire aan Nieuw-Ingeschrevenen . - 15,—
f 40,—

Verdeeling der kosten:

Tot de verrekening in Maart 1911 behoorde een rekening van Waltman ten bedrage van ongeveer f 80,—. Daardoor was het batig saldo toen f 0,64⁵.

De kosten die moeten worden verdeeld, zijn dus die, gemaakt in de laatste 7 maanden van 1911 en die begroot voor 1912.

Volgens art. 14 van het reglement is de verdeeling als volgt:

Rapport 1911 f 328,64 ⁵
Schrijfwerk Examen-statistiek - 35,—
Circulaire Nieuw-Ingeschrevenen 1911 — f 20,—
en daarvoor begroot bedrag in 1912 — f 15,— - 35,—
Verhooging rekening Waltman 1911 (schrijfwerk op de machine voor examenstat. en voor de beweging om Prof. G. van Iterson te behouden) - 2,60
Vordering „Practische Studie“ - 6,85
f 408,09 ⁵

Verminderd met batig slot vorige verdeeling wordt dit f 407,45

Van dit bedrag betaalt de Handleidingen-Vereeniging $\frac{1}{7}$ f 58,21

Blijft te betalen voor de 6 vakvereenigingen f 407,45 — f 58,21 = f 349,24

Voorts betalen deze:

huishoudelijke uitgaven sinds 1 Mei 1911 . . . - 15,56
en die, begroot voor 1912 - 25,—
f 389,80

weggevallen, we gaven elkaar een arm en dansten mee op de maat van de muziek.

De Vlamingen juichten en juichten; de deftige huizen der Fransche Vlamingen en Walen waren gesloten en niemand vertoonde er zich voor de ramen.

Zoo hielden we onze intocht in Leuven en zoo trokken we naar het Studentenhuis, waar de officieele ontvangst plaats zou hebben.

Wanneer ik terugdenk aan Leuven, dan was wel een der verrukkelijkste dingen de heerlijkheid, die je telkens en telkens weer tegenkwam, om zoo onverwachts te staan voor een stuk bouwwerk, verweerd en zeer schilderachtig, geheimzinnig oud. O, Leuven is zoo'n oud stadje, is zoo zeldzaam rijk aan prachtige, stille hoekjes, aan levende herinneringen uit vroeger eeuwen.

Het studentenhuis is ook zoo'n geheimzinnig stuk oud gebouw. Hoe je er precies komt is niet te zeggen, maar eerst een poortje door en een lange gang, een binnenplaats.

De aanblik van het zaaltje, zooals het was tijdens de welkomstrede van Prof. Verriest, zal ik nooit vergeten. De zoldering en balustrades van bruinglanzende hout, alles zwaar en rijk bewerkt, zoo vol verhalen uit andere, oude tijden; die massa's studenten met hun kleurige petten en middeleeuwsche gezichten; op het kleine tooneeltje het comiteit gezeten voor al de vaandels en eeretekenen, en voor den kathedraal, iets op zij, stond Prof. Verriest en sprak

Dit bedrag wordt naar het aantal leden over de vakverenigingen verdeeld:

Dus elke vereniging betaalt:

Practische studie	327	$\times \frac{1}{940}$	$\times f 389,80$	=	$f 135,60^5$
Leegwater	206	.	.	=	- 85,43
E. T. V.	114	.	.	=	- 47,27
William Froude	42	.	.	=	- 17,42
T. G.	185	.	.	=	- 76,71 ⁵
M. V.	66	.	.	=	- 27,36
					$f 389,80$

L. S. P. SCHEFFER,
Secretaris-Penningmeester.

SPINNEN EN WEVEN OP HET CANDIDAATS-EXAMEN.

De werktuigkundige afgevaardigde ter Centrale Commissie had een onderhoud met Prof. Is P. de Vooy over de moeilijkheid voortkomend uit het feit, dat het tegenwoordige 4e jaar dat a. s. zomer kandidaats-examen moet afleggen, niet in de gelegenheid is geweest een volledig college spinnen en weven te volgen.

Z.H.G. wees er op dat eenige kennis van bedoelde onderdeelen der mechanische technologie *onmisbaar geacht* wordt. Dat echter dit jaar minder diep er op door zal worden gegaan als in volgende.

Om aan de zelfstudie eenige leiding te geven, verklaarde Prof. de Vooy zich bereid moeite te doen voor het tot stand brengen van een *excursie* die door een aantal extra colleges zou ingeleid worden.

Of en wanneer deze excursie zal plaats hebben (alleen voor W₄) zal nader worden bekend gemaakt.

Verslag van de Besturenvergadering van 15 Februari.

Als eerste punt der agenda komt in behandeling het voorstel-Hijmans, betreffende de afgevaardigde in de C. C. en besturen voor bijbehorende faculteit. Daar het groote wijziging in de bestaande regeling zou brengen en veel verandering met het oog op andere werkzaamheden niet gewenscht is, trekt Hijmans zijn voorstel in, maar hij wijst er nog eens op, dat de afgevaardigde in de C. C. moeilijk het oog kan houden op zijn geheele faculteit en dat het bestuur voor bijbehorende faculteit daarom vooral ook actief moet werken en waken voor de studiebelangen.

Daarna is aan de orde de regeling der *geldzaken*. Van Aalst wijst op de bijzondere manier, waarbij hier de Handleidingen-vereeniging behandeld is. De regeling is gebaseerd op het bedrag aan ontvangen contributie; bij de Handleidingen-vereeniging is wel is waar de contributie laag, maar die vereniging heeft nog andere bronnen van inkomsten. Tellegen geeft daartegenover als zijn meening, dat de

Hij sprak en hoe sprak hij? Hij sprak over de taal, over de eigene taal, van moederlippen geleerd en gegroeid uit ons diepste wezen. Hij sprak over zijn meester, Guido Gezelle en over de Vlamingen

Ik ben misschien profaan, maar toen ik daar die oude man zag staan, met dat nog heldere gelaat onder de witte haren, toen ik hem hoorde uitzeggen zijn immer nog ongedoofde geestdrift in zijn klankrijke zangerige Vlaamsch, terwijl heel het gildewezen rondom luisterde in ademlooze stilte, toen heb ik een bewondering van heilige eerbied in mij gevoeld. Dit was heel mooi, want het was zoo goed, werkelijk goed.

Toen de laatste klanken van Prof. Verriest's bezielde stem verklonken waren, toen het donderend gejuich en gewoel der gildebroeders verminderde, en ik door poortjes en gangetjes in het oude studentenhuis weer buiten was gekomen, toen kwam verwonderend terug het weten: dat we leven in de twintigste eeuw.

In het studentenhuis hadden nog anderen gesproken. Te Winkel uit Amsterdam o. a. en Barion uit Brussel.

Makker Barion is een kerel als een voorhamer. Hij is breed en sterk en spreekt met alles zeggende geestdrift, terwijl de aderen zich spannen op zijn voorhoofd. Hij balt de vuist: „wij willen ons goed recht, wij zullen strijden voor ons recht. Wie niet voor ons is, is tegen ons, en wij zullen hem verpletteren”, dondert zijn stem door de zaal.

contributie wel de hoofdbron is voor de Handleidingen-vereeniging en de Voorzitter wijst erop, dat deze verdeling van financiële lasten in 't reglement is voorgeschreven en bespreking daarover dus niet aan de orde is.

Zonder hoofdelijke stemming wordt de financiële regeling aangehomen.

De Voorzitter neemt nu het woord om de quaestie van het *handteekenen* in te leiden. Reeds gedurende jaren heeft de C. C. zich met dit vak bezig gehouden, uit de rapporten worden de desbetreffende stukken voorgelezen. Tot nu toe had de actie weinig succes. Het is nu de vraag: moet de C. C. dit verder laten rusten of er opnieuw werk van maken. In het laatste geval zal het een krachtige actie moeten zijn, waarbij de C. C. alle vakverenigingen achter zich weet, een krachtige actie om ingrijpende veranderingen of geheele afschaffing.

Hijmans ontkent de noodzakelijkheid voor den ingenieur om te kunnen handteekenen. De ingenieur moet niet perspectiefisch zien, hij moet juist maten en proporties zien. Projectie zien is noodig en dat wordt niet bevorderd in een handteekenzaal. Spreker wil het handteekenen facultatief gesteld zien.

Loeb verdedigt de wenschelijkheid van het handteekenen. Vooral C., B. en M. hebben het noodig, als zij in onbekende streken komen zullen zij daardoor beter de oude cultuurmonumenten begrijpen en voor verwoesting behoeden. Wanneer er verkeerdheden zijn, dan ligt dat niet aan het vak zelf, maar aan de organisatie.

Goslings zegt, dat het handteekenen het voorstellingsvermogen ontwikkelt. Soms kan men met perspectief veel meer bereiken dan met projecties. Het aangevoerde argument (o. a. in het laatste rapport) dat iemand, die in Delft komende, nog geen handteekenen kent, het in Delft ook niet leert, en dat iemand, die het kent, het in Delft niet meer noodig heeft te leeren, is tamelijk onnoozel: het gaat met het handteekenen als met alle vakken: men leert het langzamerhand, in Delft ontwikkelt men er zich verder in. Wanneer er geen examen-eischen voor handteekenen blijven, zal het ongeveer geheel niet meer beoefend worden.

Volgens Tellegen is het tegenwoordige handteekenen een overblijfsel van het vroegere teekenen aan de Academie. Toen moesten de kweekelingen het daar leeren, nu is er, althans op de H. B. S., [en daar hebben we alleen rekening mee te houden], voldoende voorbereidend onderwijs.

Nog eenige sprekers behandelen de quaestie, waarna Hijmans voorstelt aan de C. C. op te dragen, pogingen in het werk te stellen, om het handteekenen facultatief te doen worden en als deze pogingen geen succes zullen hebben, het er toe te leiden, dat het handteekenen alleen op vakvoorwerpen worde toegepast.

Scheffer wil dit voorstel in tweeën splitsen. Fetter vindt het niet wenschelijk dat de technologen bepaald hun vakvoorwerpen zullen moeten teekenen. Van Heurn zegt, dat er ook menschen zijn, die plezier in handteekenen hebben en Van Loon vindt, dat elke faculteit voor zich

(Zie verder Tweede Blad).

Hij is een kerel als een voorhamer, maar moet bovendien zeer knap zijn. Of er ook kracht leeft, echte kracht in het Vlaamsche volk!

Wij aten met eenige Hollanders en Vlamingen vlug af, want om 8 uur zou de galavorsteling beginnen in de schouwburg.

Het gebeurt niet te vaak, dat te Leuven een Hollandsch stuk gespeeld wordt. Bijna de heele schouwburg was gevuld met studenten, de officieele Hollanders in alle soorten costuums door elkaar, de Hollandsche damesstudenten in keurige toiletjes.

De meeste Hollanders kennen het stuk, „de Rechte Lijn” van Fabricius gespeeld door het Rott. Tooneelgezelschap. Daar hoeft dus niets meer over gezegd te worden. Alleen wie denkt aan de figuur van Wilco de Hond en de Vlamingen zal begrijpen, hoe 'n gelukkige keus van stuk het was.

v. Cauwelaert en Te Winkel huldigden de spelers.

En had v. Schoubroeck reeds eerder liederen gezongen, aan 't eind werd door allen het gaudeamus aangeheven en werd al zingende de schouwburg ontruimd.

(Wordt vervolgd).

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD

van 23 FEBRUARI 1912. No. 19.

zelf moet beoordeelen, wat ze van het handteekenen denkt. Tellegen wil het voorstel anders formuleeren; hij wil dat de besturenvergadering uitspreekt, dat zij het wenschelijk acht, dat de vaardigheid van het handteekenen, voor zoover noodig voor een ingenieur, verkregen wordt bij het voorbereidend onderricht en de C. C. opdraagt, haar invloed aan te wenden om het handteekenen facultatief gesteld te krijgen.

Hijmans trekt nu zijn voorstel in. Verward debat, waarin gevraagd wordt de beslissing nog uit te stellen.

De Voorzitter wil nu eerst uitgemaakt zien, of er nu een beslissing genomen zal worden over het voorstel-Tellegen of dat de besturen dat nog wenschen uit te stellen. Met 5 tegen 2 stemmen wordt besloten nu een beslissing te nemen (tegen B. en E.)

Schuitemaker wil het eerste deel van het voorstel-Tellegen laten wegvallen, wij hebben daarover niets te zeggen.

Ontstaat een verward debat over gewaarmerkte teekeningen van een H. B. S.

De Voorzitter vindt het beter om dan maar de beginselpunten in stemming te brengen. Hij wil 1e. dat de besturenvergadering de wenschelijkheid van het handteekenen erkent, 2e. dat behalve voor B. de vaardigheid in het handteekenen voldoende verkregen moet zijn vóór Delft, 3e. dat degenen, die voldoende handteekenkennis hebben, vrijgesteld worden van een examen in Delft.

De eerste punten worden zonder stemming aangenomen, hoewel achterna Smit verklaart, dat zijn bestuur de wenschelijkheid van het handteekenen eigenlijk in 't geheel niet inziet, het 3e punt wordt aangenomen met 6 stemmen voor, terwijl B het handteekenen voor M. en T. niet, maar voor de andere faculteiten wél noodig oordeelde.

Aan de orde is nu de bespreking over de *wiskunde*. Op aandringen van Fetter wordt echter eerst behandeld de *examensplitsing*.

De Voorzitter leidt de bespreking hierover in. De splitsing der examens leidt tot opdrijving der gedeelten. Het is regel geworden een examen gesplitst af te leggen, daardoor wordt elk bijvak te veel uitgesponnen, terwijl de algemeene wetenschappelijkheid er onder leidt. Bovendien zit men steeds voor het een of ander examen, voor elk examendeel wordt gescheiden van het andere gewerkt. Hierdoor is te verklaren het groot aantal repetitoren, terwijl er nooit behoorlijk vrijen tijd is voor algemeene ontwikkeling. De C. C. heeft ook te waken voor het maatschappelijk peil van den afgeleverden ingenieur.

Siccama komt allereerst op tegen de bewering van den Voorzitter, als zouden de vele gesplitste examens den studietijd verlengen. Juist bij T. en M. met hun sterk gesplitste examens hebben we een korten studietijd. Ook kunnen de vakken opgedreven worden onafhankelijk van de examensplitsing.

Fetter meent deze argumenten te moeten afwijzen. Immers T. hebben juist het niet gesplitste candidaats-examen. Wel is het hun mogelijk tentamens te doen, doch dit drijft geen bijvakken op, stelt juist de T. in staat elk onderdeel van hun hoofdstudie meer grondig, meer wetenschappelijk te bestudeeren.

Hijmans legt nogmaals den nadruk op het fatale van splitsing naar vakken.

Maar zoo krijgen wij geheele reorganisatie van het onderwijs roept Janszen.

Waarom niet? vraagt de Voorzitter.

Hijmans betoogt, dat, wil de C. C. over examens beginnen, zij zeer sterk moet staan, zij moet niet slechts de besturen doch de geheele vakverenigingen achter zich hebben staan. Het is daarom wenschelijk dat de vergadering zich uitspreekt of zij al dan niet dit onderwerp direct behandeld wil zien.

De Voorzitter brengt dan in stemming: moet dit onderwerp losgelaten worden of zal elk bestuur er over spreken met zijn vereeniging.

Keus merkt nog op dat bij E. de professoren van oordeel zijn, dat een intieme omgang examen overbodig maakt.

Doch, voert de Voorzitter aan, alleen het eigen vak is zoo'n klein gedeelte van het candidaats-examen.

De dan volgende stemming verklaart zich met 6 stemmen

voor het laatste der twee voorstellen (T. blanco, waar hier geen splitsing cand. bestaat).

De examen-splitsing zal met de vraag over vermindering van hoeveelheid wiskunde en theoretische mechanica ten opzichte van het hoofdvak in elk der vereenigingen op een vergadering worden behandeld.

Plotseling ontstaat groot gejuich en verwarring als de Voorzitter tot zijn schrik bemerkt dat bij de stemmingen de Handl. Vereeniging steeds vergeten is.

Tellegen maakt hiervan gebruik om even voor de H. V. te spreken: jaarboekjes e. d. uitgezonderd, moest toch steeds de H. V. het lichaam wezen waardoor de vakverenigingen hun lectuur uitgaven; de lectuur juist van de vakken, waarin bij professor-wisseling de bestaande handleidingen niet plotseling waardeloos worden, moet onder de H. V. komen.

Van Aalst haalt uit vroeger geschiedenis op dat de H. V. slechts eigen zonde op eigen hoofd terugkrijgt.

De Voorzitter verklaart dat de C. C. niets uitstaande heeft met de uitgave-schikking der vakverenigingen, doch wijst er op hoe de Handl. Ver. behoort tot het groote complex.

Thans is men gevorderd tot het punt: *officieel orgaan worden van het T. S. T.*

Goslings zou het een bevoorrecht boven het S. W. vinden.

De Voorzitter ziet niet in de noodzakelijkheid dat het T. S. T. officieel orgaan wordt van de C. C.; de C. C. wil het T. S. T. copy geven om daardoor haar berichten zooveel mogelijk bekendheid te geven en dit vindt de Redactie van het T. S. T. voldoende. Voor de vakverenigingen is het geval echter anders. Zij hebben wellicht geen behoefte aan een orgaan en elk moet dat voor zich uitmaken.

Hijmans komt heftig tegen het idee van officieel orgaan op, immers het T. S. T. heeft zichzelf alreeds en onrechtmatig officieel orgaan genoemd; dat heeft het gedaan voor goedkope reclame.

Goslings vraagt wie nu in werkelijkheid het T. S. T. reeds heeft erkend als officieel orgaan.

Van Haeften zegt dat de M. dit reeds deden om de volgende reden: het T. S. T. is opgericht met toegezegde ruggesteun der vakverenigingen, (tumult) tenminste er is eens zooiets gezegd (weer tumult) daarom voelde de M. zich eenigszins verbonden (gelach).

Even rumoer, waarin „wel reclame”, „geen reclame want nu ook verplichting”, „alle vakverenigingen moeten zelf beslissen”, „S. W. is officieel orgaan der C. C.” eindigt in de uitspraak van den Voorzitter dat een algemeene regel overbodig is.

Men wordt het dan eens dat de C. C. de copy aan beide bladen zal geven; het blad dat het eerst verschijnt zal het eerst de copy ontvangen. Verder wordt de kwestie aan de besturen overgelaten.

Dan wordt behandeld de vraag van overgang naar lidmaatschap van een andere vakvereniging gedurende het studie-jaar. Wordt besloten deze zaak te stellen in handen van „Leeghwater”, dat een volledig voorstel zal doen; het bedrag aan contributie dat moet worden verdeeld is van te gering belang dat daarover groote geschillen kunnen ontstaan.

Van Aalst klaagt over het *kosteloos verstrekken* van een afdruk van het *rapport* aan niet-leden eener vakvereniging. Hem wordt geantwoord, dat ook de leden van de Handleidingen-Vereeniging een rapport krijgen en dat moet zoo volgens de regeling, die zooveel mogelijk ingeschrevenen aan de T. H. wil omvatten. De beteekenis van de opmerking is gering, waar de kosten van die enkele afdrukken zeer onbeteekenend worden.

Het volgende punt is *de algemeene tentoonstelling van teekeningen*.

Loeb leidt dit onderwerp in door te zeggen dat de volgende drie punten de wenschelijkheid van deze zaak argumenteeren:

1e. een te houden tentoonstelling van al de beste teekeningen zal onderlinge eerezucht kweken, zal onderlinge wrijving geven;

2e. het zal voor de jongaangekomenen een groot voordeel geven een overzicht van het vak te krijgen; dit wordt door de algemeene tentoonstelling bereikt;

3e. de algemeene tentoonstelling zal ook eens wat meer buiten Delft de naam der T. H. doen hooren.

Goslings vraagt waar en wanneer.

Wel, antwoordt Loeb, wij zijn vlak bij Rotterdam en Den Haag, 't zal juist in Delft een soort Delftsche „Salon” kunnen worden.

De Voorzitter vraagt het oordeel der vakverenigingen,

waarbij blijkt, dat alleen „Leeghwater” met „Practische Studie” zal meegaan.

Over de bescherming van den Delftschen titel wordt slechts gezegd dat allen het zeer op prijs zullen stellen als de C. C. in deze zaak zal optreden.

Fetter vraagt nog om dan en passant Technoloog in Scheik. Ingenieur omgedoopt te doen worden.

Laatste punt (blijdschap): *de nieuwe leerstoelen.*

Loeb ontwikkelt een aardig idee: thans nog moet de Wis- en Natuurkunde fungeren als band, als centrale gedachte waaruit voortspruiten de zeven faculteiten. Dit is echter de meest ongeschikte band. Inplaats daarvan moet komen de Techniek zelf als middelpunt, de technische logiek als logische gedachte moet ons worden onderwezen, daarvoor een nieuwe leerstoel.

Men gaat hierop niet in; Van Aalst noemt Utiliteitswerken, de Voorzitter Koeltechniek, Centrale Verwarming en Luchtverversching en Fetter Scheik. Technologie, verdeeld in anorganische en organische, doch 't blijft bij namen noemen en tot aller magen vreugde valt dreunend de hamer van den Voorzitter.

C. WOLTERBEEK.

G. B. VAN DE WERFHORST.

Handleidingen-Vereeniging.

Theoretische Mechanica II is uitverkocht.

Een tweede druk had volgens het werkplan van het Bestuur gereed moeten liggen.

Door ongelukkige omstandigheden, buiten schuld van Prof. G. Schouten en de Vereeniging, is echter de bewerking van de eenigszins te wijzigen tweede druk aanmerkelijk vertraagd.

Alle mogelijke spoed zal betracht worden.

Wij vestigen tevens nog eens de aandacht op de pas verschenen uitgave:

No. 25. **Theoretische Mechanica opgaven** (grootendeels examen-opgaven), verzameld door Dr. E. H. Beekman, m.i., met antwoorden.

HET BESTUUR.

Delftsch Studenten-Corps.

Op den verkeerden weg.

De ongewone algemeene vergadering der Societeit Phoenix van 1.1. Donderdag heeft ondanks herhaald en krachtig pogen niets uitgewerkt. Omdat daarbij, voor het eerst naar mijn weten, een aantal leden zich per circulaire tot de anderen meende te moeten richten, schijnt mij dit de aanduiding eener zoo groote verontwaardiging dat het de moeite waard is deze gebeurtenis iets nader te bespreken.

Het is gebleken, door het vasthouden aan een scherpe critiek der motieven van 't bestuur, door het groote aantal stemmen voor een gematigde motie van afkeuring, door de meermalen geuite wensch dat de algemeene vergadering zoude beslissen waar dit aan het bestuur was overgelaten; daardoor is het aan den dag gekomen dat die groote minderheid in hooge mate ontevreden was met het bestuursbeleid, dat men in verzet kwam tegen de voorrechten van hen die, vooral om financieele redenen, meer op den voorgrond treden, dat zij niet meer gediend waren van een voortrekken van z.g. voordeeliger leden, dat slechts één deel nog afscheidingen wilde als nu de „chiquere” eetzaal weer eens in het leven riep.

Zeer ten onrechte werd dit verweten aan een bestuur dat gekozen is zonder ook maar één poging om door andere elementen de hierboven bedoelde gewoonte te bestrijden. Nog ongelukkiger was het een vooropgezette aanval te beginnen naar aanleiding eener zoo door reglement en gebruik gewettigde beslissing. En ten slotte is er aan het sympathieke in deze beweging niet minder afbreuk gedaan door de belachelijke drukte die van zoo'n bijzaak gemaakt is.

Het sympathieke der beweging heb ik hierboven aangeduid als een verzet tegen aangematigde rechten, tegen eene verouderde opvatting van het doel onzer Societeit. In de hoop eene herhaling van dergelijke ongelukkige reactie's te voorkomen wil ik beproeven aan de actie zelf, zooals ik haar zie optreden in ons geheele Corps, juistere wegen te wijzen.

Ik heb er daareven al op gedoeld dat de verkiezing van een bestuur in een Societeit (waar het altijd beslissingen aan zich moet houden) van meer belang is dan het vervullen

van opgevallen plaatsen op een zaal. De algemeene vergadering zelf heeft ingezien dat reglementsherziening dringender was dan berisping van hen die het toepasten. En als er geweest waren die met ernst voor vereenvoudiging van het corpsleven wilde strijden, hadden zij bij de begroting er niet op kunnen aandringen dat de Societeit Phoenix het voorbeeld zou geven eener contributie-verlaging?

Ziedaar reeds een weg van actie, ditmaal recht op het doel af. Nog ontbreekt echter het richtsnoer voor alle actie in deze onze belangrijkste vereeniging. Terwijl toch van een *benoemd* bestuur slechts verwacht mag worden dat het de oude traditie voortzet, moet men daartegenover wel een ietwat duidelijker ideaal stellen dan het verheerlijken van „baksteen” die inderdaad niet minder plaats innemen maar wel minder draagvermogen bezitten. Laat men dan nog eens lezen hoe in het Studenten Weekblad van 31 October 1907 Van Loghem zijne denkbeelden omtrent eene opnieuw onmisbaar geworden Phoenix uiteenzette. *) Er mogen hier dan nog enkelen rondlopen die het nadoen der fuifjes van hunne papa's hooger stellen dan zoo'n „modern” ideaal, het feit is dat als „kroeg” de Societeit Phoenix verre van onmisbaar is, en steeds meer als gevaarlijk beschouwd wordt.

Gevaarlijk, niet het minst voor het Corps. Want wel vooral door het overheerschen der tot fuiven in staat gestelde *kroegleden* heeft het Corps die roep van een plutocratische coterie gekregen, die er jaarlijks meer geschikte en begaafde studenten aan onthoudt. Niet minder werkt het voor die feesten vereischte geld de opdrijving van alle kosten in de hand doordat zij, die deze praal en luxe vermogen ten toon te spreiden als de meest gewenschte leiders verkozen worden. Terwijl voor mannen als prof. Kernkamp de bestrijding dier plutocratie het eenige resultaat is der groentijdbeweging, weten wij zelf hoe dit ingeslopen beginsel de vereeniging in hunne besturen ondermijnt. Waar nu het Corps, doordat het zijn bestaan zoozeer afhankelijk gemaakt heeft van de Societeit, de kracht mist om zichzelf uit dezen vicieusen cirkel los te rukken, daar is het zeker een sympathiek doel om, door actie in de Societeit Phoenix het Corps te behoeden voor een daadwerkelijken smaad als het U. S. C. dezer dagen te verduren gehad heeft.

Moge dus in den Phoenix weer de oude gedachte herleven van eene voor *allen* onmisbare instelling van ontspanning en vreugde naar ieders keuze, dan zal ook ditmaal een verjongd D. S. C. wel niet langer dan een jaar achterwege blijven.

P. J. WILLEKES MACDONALD.

*) Waar o.a.: „Maak flinke, gezellige, goed verlichte eetzaalen, waar ieder tegen den prijs, die hij gewoon is voor zijn middagmaal te besteden, zal vinden, wat hij verlangt”. „Wanneer er onder de honderden, die in de toekomst, al is het maar een uur per dag, de Societeit bezoeken een feest zal losbreken, dan zal dat wezen een machtig feit omdat ieder zich zal thuis voelen in de zalen” „de bestemming van kracht door samenwerking . . .” „een tehuis waar het grootste deel der Studenten in Delft zijn gelukkigste jaren zal kunnen doorbrengen”. (blz. 40).

De afkeer van de ledenvergadering.

Nog klinken ons de woorden in de ooren, waarmede op de j.l. kroegvergadering de Voorzitter het debat over de eettafelquaestie inleidde; woorden die wilden uitdrukken hoe onaangenaam het Bestuur getroffen was door het feit, dat enkele leden, die met het Bestuur van meening verschilden over eenig punt van zijn beleid, deze zaak niet eerst binnenskamers hadden besproken en, wat de zaak in 't oog van het Bestuur vooral ergerlijk scheen te maken, zich bovendien zelfs verstout hadden hun meening in een circulaire aan de leden bloot te leggen. *) Daardoor werd volgens het Bestuur aan tal van leden den indruk gegeven, als zou aan het hoofd der societeit een onbillijk handelend Bestuur staan.

Het getuigt niet van groot vertrouwen van een Bestuur in het oordeel der leden, wanneer het vreest dat uit een circulaire, — waarin niets anders vermeld staat dan dat enkele leden een genomen beslissing onbillijk achten, dat zij niet begrijpen, welke motieven het Bestuur geleid hebben, dat zij zulks aan het Bestuur zullen vragen en zoo noodig de vergadering zullen verzoeken haar oordeel in motie-vorm uit te spreken, en in een slotzin zeggen, dat het h.i. gaat

*) Op de vergadering is men gelukkig niet op deze woorden ingegaan, die tot een zeer persoonlijke discussie aanleiding hadden kunnen geven, de waardige toon die de vergadering van 't begin tot het eind kenmerkte, bewijst dan ook wel dat deze onaangename ergerlijkheid in waarheid niet aanwezig was.

om de vraag, of het eene societeitslid meer recht geniet dan het andere, (welke rechten altijd ongegrond zijn, omdat voor de wet allen gelijk zijn), — dat de leden uit die circulaire, met algeheel voorbijgaan der nog onbekende Bestuursmotieven, zouden opmaken dat het Bestuur onbillijk is.

Nogmaals: zulks getuigt niet voor het eenheidsgevoel van het Bestuur ten opzichte van de leden, en wijst tevens op iets, wat ik, buiten dit bijzondere geval, in het algemeen wil bespreken, d.w.z. de afkeer van openbare besprekingen met leden en ledenvergadering.

Waarvoor is het noodig, dat enkele leden zich eerst met het Bestuur binnenskamers verstaan?

Is het niet beter, dat alle leden tezamen met het Bestuur de zaken bespreken en trachten tot éénheid te komen.

Stel het geval dat de enkele leden die zich geroepen achten, hun meening te *witen* (wat nog iets meer is dan die meening te *hebben*) met het Bestuur tot overéénstemming komen, een algemeene vergadering dus onnoodig wordt, in het openbaar de zaak dus *niet* wordt behandeld en toegelicht; dan zullen tal van leden, die eveneens de oorspronkelijke meening zijn toegedaan van de enkelen, die haar aan 't Bestuur geuit hebben, de handeling, beslissing of meening van het Bestuur *blijven* afkeuren, onbillijk of onjuist *blijven* vinden, zonder de motieven van het Bestuur te kennen.

Stel ook het omgekeerde geval, dat overeenstemming *niet* wordt verkregen, dan is toch een algemeene vergadering noodig, en voorgaande besprekingen zijn van geen nut, en veroorzaken slechts tijdverlies.

In het algemeen maken bovendien dergelijke besprekingen binnenskamers op het meerendeel der leden, die er geen deel aan nemen, een slechten en onaangename indruk, wijl zij niet begrijpen waartoe al dat geheimzinnig en quasi gewichtig gedoe dient, en waarom de zaak niet dadelijk ook aan hun oordeel in de ledenvergadering kan worden onderworpen.

Het is tevens een fout in onze samenleving, dat men een interpellatie in een algemeene vergadering beschouwt als een aanval op het Bestuur.

Verheugd moest het Bestuur zijn, zijne motieven in de leden-vergadering te kunnen uiteenzetten; het moest het toejuichen dat, wanneer het overtuigd is in het belang der Societeit of vereeniging te hebben gehandeld, het in de gelegenheid komt zulks den leden aan te toonen. Het Bestuur moest het eveneens toejuichen, dat, wanneer enkele leden van hun interpellatie-recht gebruik willen maken, zij dit aan alle leden per circulaire mededeelen, wijl daardoor zooveel mogelijk leden ter vergadering worden opgeroepen.

Het is wel zeer jammer, dat het Bestuur onzer Societeit zich zoo als afgescheiden geheel tegenover de leden plaatst, dat zoo weinig societeitszaken in den breede in de leden-vergadering worden besproken. Het Bestuur en zijne eereleden vormt daardoor een afzonderlijke groep, voelt zich *niet* één met de leden en de leden-vergadering, beschouwt verschil van meening tusschen hen en de leden-vergadering als een aanval, als een afkeuring, nog sterker: als een wantrouwen.

Op welk een droevige wijze is dit in de j.l. kroegvergadering gebleken; de algemeene vergadering *mag* niet van meening met het Bestuur verschillen, ook niet wat betreft een enkel feit of beslissing; zoo was de bestuursredeneering, en het gescherf met dit aftredingsargument (van alles trachtte het Bestuur een quaestie van wantrouwen te maken) vóór dat de beslissing genomen werd, was onwaardig. Den leden wordt het steeds moeilijker voor hunne meeningen uit te komen, wanneer het Bestuur in elk verschil een aanval, afkeuring of wantrouwen wil zien. Deze toestand wordt een gevaar voor de vrijheid van gedachte, meening en uiting, het initiatief der leden wordt gedood.

Insteede dat, als gevolg daarvan, de leden zich nu afkeeren van het beheer en het leven der vereeniging en waardoor het Bestuur-alleen beslist en handelt, de leden toezien en beamen, en aan de wording en groei der vereeniging geen deel hebben, inplaats daarvan moest het Bestuur het initiatief opwekken en toejuichen.

Laat me besluiten met nogmaals mijn overtuiging uit te spreken, dat het Bestuur moest waardeeren en bevorderen, dat elke zaak door zooveel mogelijke leden wordt besproken, overdacht en beslist, en dat het Bestuur der S. P. dus in het bijzonder geval, dat tot dit schrijven aanleiding gaf, beter hadde gedaan de verzending der circulaire en het initiatief der leden te waardeeren.

NOTODININGRAT.

De Kroegvergadering van 15 Februari 1912.

Met 't oog op de komende behandeling der reglementswijzigingen achten ondergeteekenden het van belang de resultaten der kroegvergadering saam' te vatten:

Aangenomen werd met overgrootte meerderheid de motie:

De Algemeene Vergadering acht de genomen beslissing het gevolg van het onbillijk reglement en is van oordeel dat reglementswijziging overweging verdient.

Het verwijzen naar „de genomen beslissing” duidt ondubbelzinnig het voorgevallen feit als oorzaak der onbillijkheidsverklaring van het reglement aan en stempelt dit geval.

Een poging om dit stempel helderder en rechtstreeks in een motie neer te leggen deed de heer Van Iterson door voor te stellen:

De Algemeene Vergadering betreurt de genomen beslissing.

Dit werd verworpen met 57 voor, 69 (waaronder 6 bestuursstemmen) tegen. Ons inziens is deze uitslag zeer beïnvloed door het stellen der vertrouwenskwestie. Hierin vindt de tegenstrijdigheid die uit beide uitspraken spreekt zijne verklaring. Dat de meerderheid der vergadering het gebeurde d. w. z. het voorbijgaan der derdejaars (bestuur, wantrouwen, enz. ter zijde gelaten) onbillijk oordeelde, is o. i. buiten twijfel.

Daarnaast staat bovendien als verheugend feit, de hoofdzak, de algemeene, besliste uitspraak vóór reglementswijziging. *)

C. TELLEGEN.
C. G. KRAYENHOFF v. D. LEUR.
J. C. L. SMIT.
F. J. M. GOSLINGS.
J. H. VAN ROSSEM.
E. HIJMANS Jr.

*) Voor de inhoud van de door ons op 15 Febr. j.l. ingediende voorstellen verwijzen wij naar het vorig S. W.

Weekverslag.

Motto: Kom je ook eens kijken.

Het pseudoniem wordt tegenwoordig in alle vakken en bedrijven gebruikt. Zie brievenkastje S. P.

Alle Studenten werden Brüder
Wo dein sanfter Flügel weilt.

Hm, hm, hm.

De hamer rinkelt
De Brilslang schiet venijniger dan ooit naar voren. De volksmänner is niet socialistisch; ook de dubbele das spreekt. W'hibou schudt het wijze uilenhoofd en smakt met zijn mondje omdat hij *in de stad* zoo gezellig gegeten heeft.

De engel Raphael lispelt op den achtergrond. De Maan maakt de reuzenzwaai. Weer hoort de Leeuw met stil genoegen zijn lieflijk gebrom.

De Wijsgeer en de Schot toonen zich in hunne nieuwste creaties.

De kromme Christelijk-Historische voelt voor naastenliefde en voor succes. Cupidotje met z'n lokkig hoofdje was aanminnig in zijn woede.

De Ekster klapt (maar niet uit de school!)

Weer de Volksmänner.

Het is toch socialistisch. Menschen die champagne en jenever zuipen *) (combinatie!).

Een gebouw mijne heeren, een gebouw.

Natuursteen en baksteen.

Weer sist de Brilslang, weer lispelt de engel Raphael, nog steeds op den achtergrond. Weer broemt de leeuw — werpt ook al baksteen —; de wereld gaat vooruit.

Het wordt nu te erg.

Een bonte chaos. Reuzenzwaai wisselt af met Schot. Moties van afkeuring zijn geen moties van afkeuring meer. De wereld gaat weer vooruit. Zou 14 meer dan elf zijn? Afkeuring of wantrouwen.

— En al kwam er een God naar beneden het gaat heusch niet. —

*) Wij drinken liever champagne.

Die verdorde dikhuiden. Als ze nu maar wijn door hun water gooiden.

Kroegjool. Logika?!
Is het uit? Ja, het is uit.
Men is in blijde verwachting,
Het is nog niet uit.

Debating.

Professor Dr. G. W. KERNKAMP komt.

Het verheugt het Bestuur den leden te kunnen mededeelen dat Prof. Kernkamp, de schrijver van de brochure: „studentenzeden”, ons de eer zal bewijzen in ons midden te spreken.

Op nog nader vast te stellen datum (waarschijnlijk 19 Maart a. s.) zal Prof. Kernkamp enkele stellingen in verband met zijne brochure, dus over studententoestanden en -zeden op Debating inleiden en verdedigen.

Van verre en nabij.

3e Groot-Nederlandsche Studenten-Congres.

Den 17, 18 en 19en Februari werd dit Congres te Leuven gehouden, en laten we er dadelijk bijvoegen, dat het zeer welgeslaagd mag heeten. Uit Noord-Nederland waren een 65-tal studenten overgekomen, waaronder 7 dames-studenten, en wij gelooven te mogen zeggen, dat allen vol schoone herinneringen, en vol enthousiasme voor den strijd der Vlaamsche makkers naar hun land zijn teruggekeerd.

De afdeeling Delft van het A. N. V. was vertegenwoordigd door de heeren De Voogt en Driessen.

In zijn openingsrede zeide de heer Aug. van Cauwelaert, dat congressen zoo vaak alleen maar uiterlijk vertoon zijn, dat ze ook in het gesprokene zoo weinig degelijks geven, maar dat hij hoopte, dat zulks hier niet het geval zou blijken. En waarlijk, dat is niet het geval geweest. De verschillende voordrachten op de congres-zittingen gehouden, door Dr. J. Persijn en de heer M. L. Meert op Zondag, en door Prof. Van der Essen en den heer L. de Raet, ingenieur, op Maandag, waren allen bijzonder interessant en van zeer hoog gehalte, op zich zelf den gang naar Leuven waard. Wij zullen er hier echter geen verdere verslagen van geven, daar deze reeds in alle groote couranten te lezen zijn geweest.

Ook in andere opzichten — en dit is eigenlijk nog wel zoo belangrijk — mocht het Congres een succes heeten. Niet weinig hebben zeker hiertoe bijgedragen de goede inrichting, de vriendelijke ontvangst en het rijke programma, dat de verschillende Congresleden gelegenheden te over bood, elkaar te leeren kennen en waardeeren. — Ook voor het geregeld verslag van deze feestelijkheden verwijzen wij echter naar de groote bladen.

In de huishoudelijke vergadering werd besloten, dat het 4e Congres het volgend jaar te Amsterdam gehouden zal worden; het weekblad „Minerva” werd opnieuw aangenomen als officieel orgaan van het Algemeen Nederlandsch Studentenverbond. De afgevaardigde der Handleidingen-vereeniging uit Delft, de heer W. J. Berdenis v. Berlekom, hield verder een rede, waarin hij de Vlaamsche technische student met de Nederlandsche handleidingen bekend maakte. Of de uitwerking aan de bedoeling der Handleidingen-vereeniging zal beantwoorden, blijft nog de vraag, maar zeker verdient de Handleidingen-vereeniging hulde voor haar ijverige propaganda, waarmee zij ten minste toonde hoe de Noord-Nederlanders hun Vlaamsche taalbroeders willen helpen, waar zij dit maar kunnen.

Wij willen verder van deze gelegenheid gebruik maken om hier nog eens openlijk onzen dank uit te spreken, voor de hartelijke en gulle wijze, waarop de afgevaardigde van onze redactie ontvangen werd. De Groot-Nederlandsche zaak, het doen doordringen van het stambewustzijn, is een zaak van zoo algemeen belang, dat het werk van het Algemeen Nederlandsch-Studenten-verbond gebracht moet worden tot alle studentenkringen in alle academie-steden. En daarom is het noodig, dat ook de plaatselijke bladen hun aandacht schenken aan dit werk.

Toen 2 jaar geleden het eerste Congres te Antwerpen gehouden werd, was uit Delft alleen het S.W. vertegenwoordigd. En sedert is de belangstelling van het S.W. voor de Groot-Nederlandsche zaak in geen deele verflauwd, werd opnieuw getoond bij dit Congres.

Hoewel wij dan verder geen geregeld verslag geven van het Congres, hoopt onze afgevaardigde toch in eenige feuilletons zijn indrukken weer te geven. Het Congres behoort weer tot het verleden. Het is een succes geweest, omdat het zoo heerlijk in alle deelnemers heeft doen leven, het ideaal, dat allen samengeropen had: zich te voelen broederen van één stam, bereid om vol geestdrift te strijden tegen al, wat dien stam benadeelt of bedreigt.

REDACTIE.

Gedachten en Gedichten.

A dream.

Last night I dreamt I was the good God
And lived in the Heavens above,
And on my throne in the highest spot
I was with all people in love.

But when I saw mankind below
United as man and wise,
And young men with their darlings go,
I despised my lonely lifse.

Though Angels sung in clime,
My unmarried state I did curse,
And nothing could prevent me in that place sublime,
To start for ever to earth.

And so I left Heaven and passed the skies:
I'll nevermore return to above,
But always rest in the glance of the eyes
Of You, my Sweetie, my Love!

W. P.

Aan 't Pietje dat zoo lustig onder Bruggen pijpt.

Gij vogelij, hoog-jub'lend blij,
Hoe schatert g' in de grau' en kille
Collegezaal, waar wij zoo stille,
En domm'lig zitten, en waar wij,

Die anders vreugdig zijn en vrij,
Gevangen zijn om 's wetens wille!
Hoe trillert g' in zoo schitt'rend schrille
Optwink'lende geluiden, blij!

O gij, klein jub'lend vogelij,
Als wij, in grijsheid toch gevangen,
Zingt gij Uw blinkend vroolijk lied,

Al-leed-vergeten, uit Uw bangen,
En engen kerker nu ons niet,
Als troost in ons stil-treurig zijn?

Febr. 1912.

ENO BAEK.

Uit de Delftsche wereld.

Delftsche werkzaamheid (!)

Een der dingen, die mij het meest kan ergeren, is de lauwe, misschien deftige onverschilligheid, die maar al te veel heerscht in onze Delftsche Wereld. Alles gaat in een sleur en er is geen geestdrift, geen toewijding voor de zaak, die men behartigen moet.

Hoe gaat het in verschillende corpsvereenigingen? De leden bemoeien zich nergens mee, het Bestuur is een onderling vriendenkringetje en alles sukkelt zoetjes verder.

Is het daar al niet prettig, heel wat anders nog wordt het in een vereeniging van algemeen belang. Daar moeten de leiders van het Bestuur zeker menschen zijn, door-drongen van het gewicht van hun taak, bereid alles te doen voor hun vereeniging. Daar mag men niet alles laten aankomen op eenige oud-bestuursleden of de last schuiven op de schouders der jongere commissarissen.

De Delftenaren, die te Leuven zijn geweest, zullen daar waarschijnlijk evenals wij, een onvoldanen indruk hebben gekregen van het optreden van Delft.

(Zie verder Derde Blad).

DERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 23 FEBRUARI 1912. No. 19.

In Leuven hebben wij gezien, hoe de Zuid-Nederlandsche Studenten werken en strijden voor hun idealen; wij hebben gevoeld hoe het Alg. Nederl. Verbond een schoone taak heeft, hoe dat een vereeniging is, die iets te doen, iets te bereiken heeft.

Het Alg. Nederl. Verb. moet in Nederland het stambewustzijn doen herleven, moet de Nederlanders wakker schudden. De studenten blijven niet achter: de studentenafdeelingen werken onder de studenten in de verschillende plaatsen, verbreiden daar de Groot-Nederlandsche idee, vestigen de aandacht op den strijd van onze taalbroeders, wekken daar geestdrift voor.

Zie, zoo'n vereeniging heeft een doel, leeft; zoo'n vereeniging mag geen bestuur hebben van vriendjes alleen, mag niet drijven op oude krachten.

De Delftsche Afdeeling van het A. N. V. is nog niet sterk en heeft nog veel te bereiken, moet dus allereerst werkzaam zijn.

Nu was daar het congres in Leuven. Die gelegenheid werd dan toch zeker aangegrepen om in wijden kring propaganda te maken? De voorzitter en de secretaris, de voormannen van het Bestuur ijverden zeker vol geestdrift voor het mooie doel van het A. N. V. wierven zeker overal en op alle manieren medestudenten om zich aan het hoofd te kunnen stellen van een uitgelezene schare, die voor onze taal zoude gaan strijden?

Ze ontwikkelden zeker een groote werkzaamheid? En toen velen niet gingen, hebben ze toch fier zich aan het hoofd gesteld van het kleine groepje?

Want de voormannen van de Delftsche Afdeeling van het A. N. V. zijn natuurlijk vol geestdrift voor de Groot-Nederlandsche idee, zij zouden er alles voor doen en alles voor over hebben!

Nooit zouden ze goedvinden, dat nog geestdriftige ouderen, het werk zouden doen, of... de „last" schuiven op de schouders der jongere bestuursleden!

Het is gezegd in Leuven: de Hollandse student is zeer geestdriftig, maar niet rijk; het geld is de eenige reden, dat er niet meer dier geestdriftigen waren (!)

Er zijn er, die onvoldaan zijn over de vertegenwoordiging van Delft te Leuven. Dat is niet in de eerste plaats de schuld van de afgevaardigden der afdeeling. Toen er over gesproken werd of Amsterdam, dan wel Utrecht na Leiden het volgend congres mocht ontvangen, bleek weer die Delftsche geestdrift, toen Delft vanwege het afdeelingbestuur heel hartelijk kwam zeggen, het volgend congres niet te Delft te willen hebben.

Wanneer de Afdeeling van het A. N. V. hier nog zwak is, zal er natuurlijk alles gedaan worden om die sterker te maken. Want Delft is zeer werkzaam. Met hun geringe krachten zouden ze het congres kunnen doen slagen en hun afdeeling sterk maken.

Wat Leiden en Amsterdam kunnen, kan Delft ook!

Te Leuven was het Delftsche corps niet vertegenwoordigd, het Leidsche en Amsterdamsche wel.

Hoe dit kwam, weten we niet; de uitnoodigingen aan de corpsen is misschien via de afdeeling van het A. N. V. wat laat gekomen of er waren andere redenen.

Maar in alle geval: het Leidsche corps trad op voor alle Hollanders, en het Delftsche was niet vertegenwoordigd.

En ontevreden rijst de vraag: waarom?

We zouden ook nog aan de Delftsche damesstudenten...

Maar neen, we beginnen het al te begrijpen. We hadden een te hoog idee van de werkzaamheid in Delft.

C. W.

Technische Hoogeschool.

15 Februari 1912 gepromoveerd tot doctor in de technische wetenschap de heer L. R. Wentholt, c.i., ingenieur van den Waterstaat, na verdediging van een proefschrift getiteld: „Stranden en Strandverdediging" en „Stellingen".

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 13 Februari 1912, is voor het tijdvak van 1 Maart tot en met 31 Augustus 1912, benoemd tot assistent voor de electrotechniek aan de T. H., J. Winkel, electrotechnisch ingenieur.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 13 Februari 1912, is met ingang van 1 Maart 1912 aan F. J. J. Looftjes, op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de electrotechniek aan de T. H.

—o—

PROPAEDEUTISCHE EXAMENS VOOR DE ZOMERVACANTIE 1912.

Zij die wenschen deel te nemen aan een der propaedeutische examens, genoemd in Art. 8—14 van het Kon. Besluit van 4 Juli 1905, Stbl. No. 227, of aan eenig deel dier examens — zooals deze gedeelten zijn vastgesteld bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 3 Februari 1908, Afd. H. M. O. — worden uitgenoodigd uiterlijk 30 Maart a. s. van hun voornemen schriftelijk kennis te geven aan den Secretaris der afd. der Algemeene Wetenschappen Prof. Dr. J. A. Barrau (Oostsingel 19, Delft).

Aangiften ingekomen na 30 Maart, zullen worden beschouwd als niet ingekomen.

Voor verdere bijzonderheden wordt verwezen naar de bekendmaking in de gebouwen der Technische Hoogeschool.

Berichten en Mededeelingen.

CORRECTIE.

In het verslag van de lezing van Dr. C. E. Hooykaas is een fout geslopen:

De laatste zin de 4e alinea is geschreven: „Het Woord is o. i. de openbaring Gods".

Dit moet zijn: „Het Woord d. i. de openbaring Gods".

Bibliotheek Societeit Phoenix.

NIEUW AANGESCHAFTE BOEKEN.

I. NEDERLANDSCH.

J. A. Alberdingh Thijm. — De Klok van Delft.
Een der Pleiaden. — Klaasje Zevenster is niet dood.
J. H. van Rossem. — Lichte Geluiden. (geschenk).

II. FRANSCH.

C. Delavigne. — Oeuvres complètes. 2 vol.
L. Halévy. — Ciquette.
Louise Colet. — Poésies Complètes.

III. ENGELSCH.

Florence D. Barclay. — The Rosery.

VI. GESCHIEDENIS.

Van Alkemade en Schellings. — Nederlands Displechtigheden. 3 dln.

VII. REISBESCHRIJVINGEN.

Dr. O. Dapper. — Beschrijvinge van Sirie en Palestijn.

IX. TECHNISCHE WERKEN.

L. R. Wentholt. — Stranden en Strandverdediging. 2 dln. (geschenk).

Correspondentie.

Aan den heer Immink. Uw express brief ontvangen, doch bij dit overvol S. W. toch te laat voor plaatsing.

Aan den heer De Ven. De redevoeringen der D. S. B. bereikten ons eerst Woensdag. Daarom moeten zij blijven liggen tot het volgend nummer om de reden genoemd in 't antwoord aan den heer Immink.

Lijst van Vergaderingen.

D. S. Debating-Club „Logika".

Maandag 26 Febr. Lezing van Dr. John R. Mott, (voor leden en introduce's) 's nam. te 2,30, op de Soc. van den D. S. B. Onderwerp: „The technical students and the social questions of this time".

D. S. Astron. Vereen.

Maandag 26 Febr. Lezing van den heer Chr. Nell. Over: Onderzoek der hoogere luchtlagen.

D. V. S. V

Vrijdagavond 1 Maart. Vergadering.

N. C. S. V.

Lezingen van Dr. John R. Mott in de Grootte Doelenzaal, 's avonds 8 $\frac{1}{4}$ uur.

Vrijdag 23 Febr. Student temptations.

Maandag 26 Febr. The source of power in the life of the student.

Dinsdag 27 Febr. Religion a matter of the will.

De lezingen duren ruim 3 $\frac{1}{4}$ uur.

Sanctus Virgilius.

Donderdag 29 Febr. Jos. Th. Cuypers. Ontmoeting tusschen XIII en XX eeuwse bouwmeesters.

Donderd. 7 en Donderd. 28 Maart.

Mijnbouwk. Vereen.

Dinsdag 5 Maart. Lezing in de Kleine Concertzaal der Stads Doelen. Spreker: Dr. H. Blink. Onderwerp: „De Beteekenis van de economische Geographie voor den Ingenieur”.

Soc. Dem. Stud. Club.

Begin Maart. Cursus over Historisch Materialisme. Spreker: Mr. J. H. Polenaar. 1e avond: De Hist. Mat. Methode. 2e avond: Toepassing op de ontwikkeling van het Militarisme.

Agenda.

DELFT.

Maandag 26 Febr. Schouw. Stads Doelen. Rott. Tooneel: „De Waarheid”; 8 uur.

DEN HAAG.

Vrijdag 23 Febr. Kon. Schouwburg. Ned. Tooneel: „De onbekende gast”; 8 uur.

Geb. v. K. en W. Ital. Opera: „Faust”; 8 uur.

Diligentia. Alliance Française. Séance G. Dwelshauvers, van Brussel; 8 $\frac{1}{4}$ uur.

Zaterdag 24 Febr. Kon. Schouwburg. Fransche Opera: „Iphigénie en Tauride”; 8 uur.

Geb. v. K. en W. Liederenavond van Lilli Lehmann; 8 uur.

Diligentia. Concert Orkestver. „Musica”; 8 uur.

Zondag 25 Febr. Geb. v. K. en W. Concert dr. Ludwig Wüllner en Coenraad V. Bos; 2 $\frac{1}{4}$ uur.

Geb. v. K. en W. Het Tooneel: „De Violiers”; 8 uur.

Diligentia. Concert Hermine Den Hollander; 2 $\frac{1}{2}$ uur.

Kon. Zoöl. Bot. Gen. Ital. Opera: „Rigoletto”; 8 uur.

Maandag 26 Febr. Geb. v. K. en W. Louis Bouwmeester: „De koopman van Venetië”; 8 uur.

Dinsdag 27 Febr. Diligentia. Piano-recital Jean Chiapusso; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 23 Febr. Gr. Schouw. „Van Rijn en Zoon”; 8 u.

Zaterdag 24 Febr. Gr. Schouw. „Don Karlos”; 1 $\frac{1}{2}$ uur.

Gr. Schouw. Ital. Opera: „Lucia di Lammermoor”; 8 u.

ADVERTENTIE.

Het van ouds bekende adres is: _____
S. LOGCHER,
 : CHOORSTRAAT 46, :
 die betaalt den hoogsten prijs voor
net gedragen Heerenkleeding.

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

D. C. M. JANSSEN,

Oude Langendijk 9.

DEWAR'S WHISKY	◇	f 2,—
„ „	SPECIAL	„ 2,20
„ „	WHITE LABEL	„ 2,45
LORNE HIGHLAND WHISKY		„ 2,20
HAIG A HAIG	„	„ 2,20
BLACK AND WHITE	„	„ 2,50
KING GEORGE	„	„ 2,50

ZOOEVEN VERSCHENEN:

DE NOODZAKELIJKHEID _____

_____ DER ARBEIDERSBEWEGING,

door IS. P. VOOYS.

Overdruk „De Beweging”.

Prijs 25 cents.

Uitgave Amsterdamsche Boekhandel KOOLE en MESSCHAERT, Amsterdam.

DIËS NATALIS.

Eenig adres voor

Leuke en Actueele Costuums.

— BILLIJKE HUURPRIJZEN. —

J. KALF, Costumier.

AMST. VEERKADE 24, DEN HAAG.

Inlichtingen te bekomen bij den heer VAN BAARLE, Coiffeur, DELFT.

FIRMA E. DE GROOT,
 hoek VOLDERSGRACHT 33,
 geeft de HOOGSTE prijzen voor ge-
 dragen kleederen. Sedert 1870 bekend
 onder den naam van VOGELI.

NIET-KATHOLIEKE LANDGENOOTEN.

Wie Uwer omtrent de leer en de gebruiken der Katholieke Kerk kosteloze inlichting wenscht, wordt beleefd verzocht zich **schriftelijk** te wenden tot den Secretaris der Apologetische Vereeniging, Seminarie „Rijsenburg”, DRIEBERGEN.